

POTRAFIĆ SIĘ (9) *vb pf*

potrafić się (8), **potrefić się** (1) *RejJóz.*

się (7), się (2).

o oraz a jasne; potrefić się z tekstu nieoznaczającego é.

inf potrafić się (3). ◇ *fut 3 sg* potrafi się (4). ◇ *praet 1 sg m* potrafiłem się (1). ◇ *3 sg m* potrafił się (1). ◇ [3 *pl subst* potrafiły się. ◇ *con 3 sg f* by się potrefiła. ◇ *part praet act* potrafiwszy się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. potrafić.

1. *Zdarzyć się, przydarzyć się; zaistnieć; accidere Vulg (8)* : Prima quaque occasione, Iáko sie nappierwey może potrafić. *Mącz 321d, 510c*; [Ale ia prośię/ tych ktorzy kolwie te księgi czytać będą/ áby sie nie odrażáli á myśli sobie niepfowáli dla ták przeciwnych przygod: ále niech te rzeczy kthore sie potrafiły poczytáią/ nie ku zátráczeniu/ ále íkarániu narodu náłłego *Leop 2.Mach 6/12 (Linde s.v. potrafić)*].

potrafić się komu (2): [*Jakub pyta synów o Józefa*] A Iozeph moie dziecię/ [...] A czemu to nie przyżedł/ tu pośpołu zwami [...] Albo mu sie czo złego/ tam potrefić mogło *RejJóz B4. Cf potrafić się komu z kogo.*

potrafić się komu z kogo [= *ktoś weźmie przykład z kogoś*] (1): Pewnać rzecz yeft/ że yełli sie im [*dziociom*] co nyeforemnego z oycá potrafi/ ták sie tego chycą yáko yeden nabácznieyłfy *GliczKsiqz E2v.*

[*potrafić się między kim*: Cumque acciderit eis aliqua disceptatio kiedy íze potraffy myedzy nýmy iaką gadka o zakonye bozym *TomZbrudzBrul Ex 18/16.*]

[*potrefić się z kim*: bendancz teraz tam wtjch stronach skjmbjłje otjm gadka potrzephyla [!] [...] vedlja povjnnoczy fwey yako rada náłła vmj(ej) wtjm rozmovj mjecz *ListyPol 1548/479.*]

Bezpodmiotowo (2): Si usus veniat, Iełli sie potrafi/ yełli będzie potrzebá. *Mącz 481a.*

Ze zdniem dopełnieniowym (1): Gdy sie też záię potrafi iż mu woylko porážą/ tákże działá y chorągwie pobiorą/ nie może to być áby też wielkiey záłości s tego táiemney mieć nie miał. *RejZwierc 144.*

a. *O ludziach: zjawić się* (2) : Richlo pothym stall íprzerzeczoným Hunnułch pucherem Na zidy Sqwirzynłkye wboru nyedalyeko Grochowa Lyecz gdi ízyą zidowye nyemogli potrafficz theda czlowyekowy vbogiemv zgrochowa wzyáli dwv konyu *LibMal 1553/177.*

potrafić się komu (1): A gdy mu [*Platonowi*] się w ten czás potrafił *Xenocrates [Xenocrati intervenienti]*, rzekł: Skarz tego mego niewolniká/ bo się ia teraz gniewam. *ModrzBaz 7v.*

2. *Spotkać się; offendere Mącz (1)* : [Obádwá ták Alexánder iáko y Menelaus potrafiwłzy sie/ ná íię spoyrzeli/ niewiedząc kędyby ktho snich iechał. *HistTroj C3v.*]

potrafić się z kim (1): Offendi quendam mei ordinis hominem, Potrafiłem sie z mego ítanu człowiekiem. *Mącz 260d.*

Synonimy: 1. *przydać się, przygodzić się*; 2. *potkać się.*

Formacje współrdzenne cf TRAFIĆ.